

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Evy Lukotkové v právní věci žalobce: **M. O.**, zastoupeného obecným zmocněncem Aloisem Hlásenským, bytem Palackého nám. 74, 684 01 Slavkov u Brna proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 4. 2. 2010, č. j. JMK 127170/2009, sp. zn. S-JMK 127170/2009 OSP,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 4. 2. 2010, č. j. JMK 127170/2009 **se z r u š u j e** a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalobci **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- III. Odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů právního zástupce advokáta JUDr. Ing. Petra Machálka, Ph.D. ustanoveného žalobci pro řízení o kasační stížnosti **se u r č u j e** částkou 5.760 Kč, která je splatná z účtu Krajského soudu v Brně do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

Rozhodnutím Městského úřadu Vyškov, odboru místního hospodářství ze dne 10. 8. 2009 č. j. 220/019198/09/Zah byl vydán platební výměr na místní poplatek podle § 11 zákona č. 565/1990 Sb. o místních poplatcích v platném znění a ust. čl. 3 a 4 obecně závazné vyhlášky Města Vyškova č. 4/2008 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a v souladu se zákonem č. 337/1992 Sb. o správě daní a poplatků v platném znění (dále jen „zákon o správě daní a poplatků“), který byl vyměřen ve výši 492 Kč za období roku 2009 a zvýšen o 50 %. Celková výše poplatku tedy činila 738 Kč, poplatek pro poplatníka byl splatný jednorázově nejpozději do 30. 4. 2009. Jelikož tuto povinnost žalobce nesplnil, a poplatek neuhradil v termínu splatnosti, byl podle § 11 zákona č. 565/1990 Sb., v platném znění, vyměřen poplatek výměrem navýšením o 50 %.

Rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru správního, ze dne 4. 2. 2010 č. j. JMK 127170/2009, sp. zn. S-JMK 127170/2009 OSP bylo odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Vyškov, č. j. 220/019198/09/Zah ze dne 10. 8. 2009 (dále jen „správní orgán prvního stupně“) změněno ve výrokové části tak, že stávající část textu: „a zvyšuje o 50 %. Celková výše poplatku tedy činí 738 Kč, slovy: sedmsetřicetosmkorunčeských“ se nahrazuje textem „a zároveň vyměřuje navýšení tohoto místního poplatku o 50 %, tj. 246 Kč za nezaplacení ve lhůtě splatnosti. Celková poplatková povinnost dle tohoto platebního výměru činí 738 Kč (slovy: sedmsetřicetosmkorunčeských). Vyměřený místní poplatek a jeho zvýšení uhradte do 15 dnů ode dne doručení tohoto platebního výměru na účet Města Vyškova, vedený u Komerční banky, a.s., Vyškov číslo: 19-120731/0100, variabilní symbol: 5202019198, konstantní symbol: 379 nebo v hotovosti na pokladně Městského úřadu Vyškov.“ Zbývající text napadeného platebního výměru zůstává beze změn.

II.

Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

V žalobních bodech argumentoval žalobce, že rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo vydáno v rozporu se základními lidskými právy, je nezákonné. Uvedl, že mu byly odejmuty peněžité dávky sociální potřebnosti, tudíž neměl prostředky na jídlo, dlouhodobě strádal v ČR hlady, nemohl tedy vytvářet odpady. Namítl dále, že napadenými rozhodnutími došlo ke zneužití veřejné moci, správní orgány překročily zákonem stanovené meze správního uvážení, postupem správních orgánů byl šikanován, diskriminován, pronásledován, nemorálně vydírán, persekuován. Navrhl proto zrušení přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost. Zároveň namítl, že vydaný akt je akt nicotný (paakt).

Dále požadoval náhradu škody v částce 100.000 Kč z důvodu „anarchistického zneužití pro nezákonnost orgánem veřejné správy“. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 3. 5. 2010, č. j. 29 A 28/2010-19 byl předmětný návrh vyloučen k samostatnému projednání.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě a replika žalobce k vyjádření žalovaného

V návaznosti na doručení žaloby zaujal žalovaný právní stanovisko ze dne 13. 8. 2010, v němž uvedl následující podstatné skutečnosti:

K námitce žalobce, že neměl prostředky na živobytí ani na poplatek za komunální odpad, uvedl, že tyto skutečnosti podle zákona o místních poplatcích nemají vliv na vyměření místního poplatku, avšak mohly by být zohledněny při posuzování žádosti o prominutí podle § 16 zákona o místních poplatcích, která se podává správci místního poplatku, který o ní rozhodne. O této možnosti byl žalobce poučen.

K tvrzení žalobce, že došlo ke zneužití veřejné moci, a napadená rozhodnutí jsou nezákonná, uvedl žalovaný, že řízení probíhalo v souladu se zákonem č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků v platném znění a zákonem č. 565/1990, o místních poplatcích v platném znění. Řízení ve věcech poplatků vykonává na základě § 14 odst. 3 zákona č. 565/1990 Sb. v platném znění obecní úřad. Obecní úřad je v poplatkovém řízení správcem daně, a to podle § 1 odst. 3 zákona o správě daní a poplatků. Žalovaný proto neshledal v postupu správce místního poplatku nezákonnost ani zneužití veřejné moci. Z výše uvedených důvodů žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

V replice doručené Krajskému soudu v Brně dne 15. 9. 2010 žalobce opakovaně zdůraznil, že Městský úřad ve Vyškově, odbor místního hospodářství, zneužil veřejné moci, která mu byla svěřena, neumí s ní zacházet, nezákonnou, agresivní, arogantní, pyramidovou hrou, finančním útlakem, finanční tísní vydírá nájemníka, tj. žalobce, za údajné dlužné nájemné, za údajný komunální odpad. Opakovaně poukázal na porušení čl. 30 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, což blíže konkretizoval v postupu správního orgánu prvního stupně i postupu Okresního soudu ve Vyškově.

IV.

Řízení před správními soudy

O podané žalobě již krajský soud jednou rozhodl – rozsudkem ze dne 31. 1. 2012, č. j. 29 A 28/2010-71, žalobu zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost, na jejímž základě Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 30. 10. 2012, č. j. 2 Afs 27/2012-24, rozsudek Krajského soudu v Brně zrušil a věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení. Kasační soud shledal, že žalobci bylo odňato ústavně zaručené základní právo na spravedlivý proces, neboť věc byla projednána bez nařízení jednání, ačkoliv žalobce vyslovil nesouhlas s projednáním věci způsobem, který je upraven v § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“).

Vzhledem ke zrušení předchozího rozsudku krajského soudu se řízení vrátilo do stadia po napadnutí žaloby. V dalším řízení zdejší soud postupoval vázán názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem a vytýkané vady řízení odstranil.

Jednání ve věci proběhlo dne 18. 12. 2014. V průběhu jednání žalobce uvedl, že v jeho případě docházelo ze strany správních orgánů k šikaně, ke zneužití zákona vůči němu, neboť mu byly neoprávněně odejmuty dávky hmotné nouze, byl bez finančních prostředků. Dostal se tak do tíživé životní situace, sociální izolace, nemohl proto platit poplatek za komunální odpad, který ale ani nevytvářel. V době, kdy mu dávky byly přiznány, poplatek řádně, včas a dopředu zaplatil. Správní orgán si vytvořil tzv. obohacující systém, neboť zastavením výplaty dávek hmotné nouze se dostával do dalších dluhů. Tento stav trval přes dva roky. Zaplatil-li „starý dluh“, byl vytvořen dluh nový, a to i v případě místního poplatku za komunální odpad vzniklý jeho navýšením o 50 % v obdobích, kdy platil včas (tj. r. 2007, 2008, 2009). Tímto způsobem tak dochází k umělému nárůstu dlužné částky.

Zástupkyně žalovaného uvedla, že u žalobce je vedena řada soudních sporů týkajících se přiznání či odejmutí dávek hmotné nouze. V případě posuzování jeho platební povinnosti z důvodu včasného nezaplacení místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů bylo postupováno v souladu se zákonem. Navrhla proto zamítnutí žaloby.

V.

Shrnutí podstatných skutečností zjištěných ze správního spisu:

Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že pro období ode dne 1. 1. 2002 do 31. 12. 2002 byl místní poplatek stanoven Obecně závaznou vyhláškou města Vyškova č. 2/2001 ve výši 360 Kč. Obecně závazná vyhláška byla vydána v souladu se zákonem č. 565/1990 Sb. v platném znění a v souladu se zákonem č. 128/2000 Sb. v platném znění. Podle čl. 4 Obecně závazné vyhlášky města Vyškova č. 2/2001 byl poplatek splatný nejpozději do dne 31. 3. v kalendářním roce, pro který byl stanoven nebo ve dvou stejných splátkách nejpozději do 31. 3. a do dne 30. 6. daného roku. Žalobce, tj. poplatník, stanovený poplatek v termínu splatnosti neuhradil. Proto byl správcem místního poplatku vyměřen platebním výměrem podle § 11 zákona č. 565/1990 Sb. v platném znění v souladu s ust. čl. 7 Obecně závazné vyhlášky města Vyškova č. 2/2001. Poplatek byl vyměřen platebním výměrem č. j. 1731/019198/04 ze dne 16. 8. 2004 ve výši 360 Kč a navýšen o 50 %, tedy celková výše poplatku činila 540 Kč. Poplatníkovi byl platební výměr doručen do vlastních rukou dne 19. 8. 2004. Dne 3. 9. 2004 bylo doručeno příslušnému správci místního poplatku odvolání proti uvedenému platebnímu výměru, které bylo dne 13. 9. 2004 postoupeno Krajskému úřadu Jihomoravského kraje v Brně k projednání. Rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 18. 4. 2005, č. j. JMK 32101/2004 DE, které nabylo právní moci dne 5. 5. 2005, bylo odvolání žalobce zamítnuto.

Pro období ode dne 1. 1. 2003 do 31. 12. 2003 byl místní poplatek stanoven podle citované Obecně závazné vyhlášky města Vyškova ve výši rovněž 360 Kč. Žalobce stanovený poplatek v termínu splatnosti tj. do dne 31. 3. 2003 anebo ve dvou stejných splátkách vždy nejpozději do dne 31. 3. a do dne 30. 6. daného roku neuhradil. Správcem místního poplatku mu byl proto vyměřen platebním výměrem č. j. 978/019198/04 ze dne 19. 5. 2005 poplatek ve

výši 360 Kč a navýšen o 50 %, tedy celková výše poplatku činila 540 Kč. Žalobci byl platební výměr doručen do vlastních rukou dne 15. 6. 2005, platební výměr nabyl právní moci dne 18. 7. 2005, žalobce odvolání nepodal.

Pro období ode dne 1. 1. 2004 do 31. 12. 2004 byl místní poplatek stanoven Obecně závaznou vyhláškou města Vyškova č. 5/2003 ve výši 396 Kč, splatný do dne 31. 3. příslušného kalendářního roku, eventuálně ve dvou stejných splátkách vždy nejpozději do dne 31. 3. a do dne 30. 6. daného roku. Žalobce opět poplatek v termínu splatnosti neuhradil. Platebním výměrem ze dne 19. 5. 2005 č. j. 979/019198/04 byl proto poplatek vyměřen ve výši 396 Kč a navýšen o 50 %, takže celková výše poplatku činila 594 Kč. Poplatníkovi byl platební výměr doručen do vlastních rukou dne 15. 6. 2005, platební výměr nabyl právní moci dne 18. 7. 2005, poplatník odvolání v zákonné lhůtě nepodal.

Pro období ode dne 1. 1. 2005 do 31. 12. 2005 byl místní poplatek stanoven Obecně závaznou vyhláškou města Vyškova č. 5/2004 ve výši 420 Kč, splatný jednorázově nejpozději do dne 30. 4. 2005. Poplatník stanovený poplatek v termínu splatnosti neuhradil. Platebním výměrem ze dne 14. 6. 2005 č. j. 990/019198/05/Zah byl vyměřen poplatek ve výši 420 Kč, navýšen o 50 %, celkem tedy 630 Kč. Poplatníkovi byl doručen do vlastních rukou dne 7. 7. 2005, nabyl právní moci dne 8. 8. 2005. Poplatník v zákonné lhůtě odvolání nepodal.

Výzva k zaplacení nedoplatku za rok 2002 - 2005 v náhradní lhůtě na celkovou dlužnou částku 2.304 Kč ze dne 22. 8. 2005 byla poplatníkovi doručena do vlastních rukou dne 12. 8. 2005. Dne 26. 9. 2005 podal poplatník odvolání ústně do protokolu u příslušného správce místního poplatku, dlužnou částku celkem 2.304 Kč neuhradil. Odvolání žalobce ze dne 26. 9. 2005 bylo postoupeno Krajskému úřadu Jihomoravského kraje v Brně, rozhodnutím ze dne 20. února 2006 č. j. JMK 23299/2006, sp. zn. JMK 38538/2005 OE bylo odvolání žalobce zamítnuto. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 27. 2. 2006.

Pro období ode dne 1. 1. 2006 do 31. 12. 2006 byl stanoven místní poplatek Obecně závaznou vyhláškou města Vyškova č. 10/2005 ve výši 480 Kč, splatný jednorázově nejpozději do dne 30. 4. 2006. Žalobce poplatek v termínu splatnosti neuhradil, proto byl poplatek vyměřen platebním výměrem ze dne 18. 5. 2006, č. j. 100/019198/06/Zah ve výši 480 Kč a navýšen o 50 %, celkem činil 720 Kč. Platební výměr byl žalobci doručen do vlastních rukou dne 31. 5. 2006, právní moci nabyl dne 4. 7. 2006, žalobce v zákonné lhůtě odvolání nepodal.

Pro období ode dne 1. 1. 2007 do 31. 12. 2007 byla stanovena výše poplatku Obecně závaznou vyhláškou města Vyškova č. 4/2006 ve výši 480 Kč, splatnost byla stanovena nejpozději do dne 30. 4. 2007. Žalobce uhradil poplatek ve výši 480 Kč dne 22. 3. 2007 na pokladně Městského úřadu ve Vyškově.

Pro období ode dne 1. 1. 2008 do 31. 12. 2008 byla stanovena výše místního poplatku Obecně závaznou vyhláškou města Vyškova č. 1/2007 v částce 492 Kč se splatností jednorázově do dne 30. 4. 2008. Žalobce uhradil poplatek v uvedené výši dne 18. 3. 2008.

Pro období od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2009 byl místní poplatek za provoz systému shromažďování sběru přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů stanoven obecně závaznou vyhláškou Města Vyškova č. 4/2008 o místním poplatku za provoz systému shromažďování sběru přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních

odpadů ve výši 492 Kč. Obecně závazná vyhláška byla vydána v souladu se zákonem č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, v platném znění a v souladu se zákonem č. 128/2000 Sb., o obcích, v platném znění. Podle čl. 4 citované vyhlášky je poplatek splatný jednorázově nejpozději do 30. 4. 2009. Poplatník uhradil poplatek ve výši 492 Kč dne 20. 4. 2009.

Jelikož správce poplatku platby použil na zvýšení daně a nejstarší nedoplatky na dani, vyzval dne 20. 5. 2009 poplatníka výzvou podle § 44 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků v platném znění, k úhradě poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů za období od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2009 ve výši 492 Kč. Výzva č. j. 24643/019198/09/Zah ze dne 20. 5. 2009 byla poplatníkovi doručena do vlastních rukou dne 1. 6. 2009. Žalobce však zůstal nečinný.

Z tohoto důvodu byl poplatek vyměřen platebním výměrem č. j. 220/019198/09/Zah ze dne 10. 8. 2009 ve výši 492 Kč a navýšen o 50 % - celková výše poplatku tedy činila 738 Kč. Poplatníkovi byl platební výměr doručen do vlastních rukou dne 20. 8. 2009. Dne 31. 8. 2009 bylo doručeno příslušnému správci místního poplatku odvolání proti výše uvedenému platebnímu výměru. Žalovaný ve věci rozhodl dne 4. 2. 2010. Rozhodnutí je předmětem přezkumného soudního řízení.

VI.

Posouzení věci Krajským soudem v Brně

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího vydání rozhodnutí, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Jak již výše uvedeno, po zrušení původního rozsudku rozsudkem Nejvyššího správního soudu proběhlo ve věci dne 18. 12. 2014 jednání, soud shrnul dosavadní průběh řízení, účastníci řízení se vyjádřili ke skutkovým a právním otázkám v rozsahu shora uvedeném.

Z obsahu žaloby vyplývá, že žalobce vytýká správním orgánům, že postupovaly v rozporu se zákonem a překročily zákonem stanovené meze správního uvážení, jestliže mu platebním výměrem ze dne 10. 8. 2009 ve spojení s rozhodnutím žalovaného vyměřily místní poplatek za období r. 2009 v částce 492 Kč a provedly jeho navýšení o 50 % na částku 738 Kč.

Spor mezi účastníky je v rovině právní, skutkové okolnosti vyplývají z přezkoumávaného rozhodnutí a z obsahu připojeného správního spisu.

K věci je nutno v první řadě konstatovat, že soud nemá pochyb o existenci samotné poplatkové povinnosti žalobce v předmětném poplatkovém období. Žalobce ostatně ani netvrdil, že by nesplňoval onu základní podmínku stanovenou v čl. 2 písm. a) obecně závazné vyhlášky města Vyškova č. 1/2007, tedy že by ve Vyškově neměl trvalý pobyt. Netvrdil ani žádnou z okolností, pro něž by mohl být od poplatkové povinnosti osvobozen dle čl. 5 téže vyhlášky.

Těžiště jeho žaloby ovšem leží jinde. Žalobce tvrdil, že předmětnou poplatkovou povinnost splnil, tato však byla v rozporu se zákonem převedena na starší nedoplatky a navíc nezákonně navýšena. Tyto starší nedoplatky pak měly vzniknout v důsledku nemorálního odejmutí dávek sociálního zabezpečení a hmotné nouze Městským úřadem Vyškov.

V tomto ohledu je ovšem podstatná existence dřívějších vykonatelných poplatkových povinností. Jak plyne ze správního spisu (viz též přehled výše), v poplatkových obdobích let 2002–2006 žalobce na základě vyhlášek vznikající poplatkové povinnosti nehradil, proto mu byly postupně vyměřovány, a to včetně navýšení vždy o 50 %. Naopak v poplatkových obdobích let 2007, 2008 a 2009 žalobce včas hradil částky odpovídající poplatkovým povinnostem vznikajícím na základě příslušných vyhlášek. Částky zaplacené žalobcem za později vzniklé poplatkové povinnosti, tedy i platbu za předmětný poplatek za poplatkové období roku 2009, správní orgán I. stupně převáděl na starší nedoplatky na těchto poplatcích. Zde je nutno k žalobní námitce konstatovat, že tak činil po právu. Podle § 59 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků se totiž úhrada daně použije na úhradu daňových povinností v tomto pořadí

- a) náklady řízení,
- b) pokuty a penále,
- c) zvýšení daně,
- d) nejstarší nedoplatky na dani,
- e) běžné platby na dani,
- f) úrok.

Nejedná se přitom o možnost správce poplatku, ale o jeho povinnost [viz též např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2001, č.j. 7 Afs 29/2011-254 (www.nssoud.cz), dle kterého „*správci daně v případě, je-li mu poukázána platba na daň, nepřísluší uvážit na kterou konkrétní daňovou povinnost je tato platba určena (byť by se i početně shodovala s konkrétním předpisem některé daňové povinnosti). Správce daně je totiž povinen postupovat a s přijatou platbou nakládat podle dikce ust. § 59 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků; opačný postup by byl nejen v rozporu s uvedeným ustanovením zákona o správě daní a poplatků (§ 59 odst. 5), ale i v rozporu s čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 2 odst. 3 Ústavy.*“].

Současně je třeba zdůraznit, že dokud není rozhodnutí správního orgánu formálně zrušeno, tak má veškeré právní účinky (tzv. presumpce správnosti správních rozhodnutí). Tedy jak správní orgány, tak i soud jsou vázáni vykonatelnými rozhodnutími stanovícími dřívější poplatkové povinnosti. Na tom ničeho nemění tvrzení žalobce, že těchto rozhodnutí bylo dosaženo nezákonným či nemorálním způsobem. Bylo především na žalobci, aby proti těmto rozhodnutím v minulosti včas uplatnil řádné opravné prostředky a dosáhl jejich zrušení či změny.

V podstatě nad rámec této argumentace je ovšem třeba vytknout správnímu orgánu I. stupně, že ve výzvě k úhradě poplatku, ani v platebním výměru žalobci nesdělil, že jím

uhrazená částka byla dle § 59 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků převedena na starší nedoplatky.

V daném případě však soud zejména nemohl akceptovat přístup správních orgánů k problematice navýšení předmětného poplatku za poplatkové období roku 2009 o 50 %.

Podle § 11 zákona o místních poplatcích je možné včas nezaplacené (neodvedené) poplatky nebo jejich nezaplacenou část zvýšit až na trojnásobek. Tato možnost byla zakotvena i v čl. 7 příslušné obecně závazné vyhlášky.

Navýšení poplatku podle § 11 zákona o místních poplatcích představuje rozhodnutí založené na volné správní úvaze správního orgánu, neboť je zde dána pouze možnost správního orgánu rozhodnout o zvýšení, bez dalších zákonem stanovených konkrétních omezení. Nicméně i takové rozhodnutí musí být postaveno na racionálních důvodech, pro které správce poplatku k uložení předmětného navýšení přistoupil. Je věcí správního orgánu, jaká kritéria pro své rozhodnutí zvolí, podstatné je, aby důvody správního orgánu byly transparentní a z rozhodnutí jednoznačně seznatelné, a to tak, aby úvahy správního orgánu mohly být posléze případně předmětem soudního přezkumu z hlediska překročení mezí libovůle.

Přestože zákon o místních poplatcích neobsahuje žádná kritéria, která by byl správní orgán povinen při své úvaze o navýšení poplatku zohlednit, nezbavuje jej tato skutečnost povinnosti řádně odůvodnit, proč k navýšení přistoupil, včetně důvodů, které ho vedly ke stanovení výsledné částky. Sankční platební výměr vydaný dne 10. 8. 2009 správním orgánem I. stupně sice obsahuje stručné konstatování, že k navýšení poplatku bylo přistoupeno z důvodu, že místní poplatek nebyl uhrazen v termínu splatnosti, nicméně zcela v něm absentuje úvaha, jakým způsobem správní orgán dospěl ke stanovení jeho výše. Z porovnání s dřívějšími platebními výměry, v nichž byly žalobcem nezaplacené poplatky navyšovány vždy též o 50 %, je zřejmé, že správní orgán I. stupně přistupuje k aplikaci tohoto institutu zcela paušálním způsobem. Oproti předchozím poplatkovým obdobím se ovšem podstatně změnila skutková okolnost, neboť od roku 2007 žalobce začal předmětné poplatky hradit, přesto byl sankcionován zcela stejným způsobem jako v době, kdy platby vůbec neprováděl. Na změnu skutkové situace přitom nemá vliv, že pozdější platby byly převáděny na starší nedoplatky. S pouhým konstatováním správního orgánu I. stupně, že navýšení bylo stanoveno vzhledem k nezaplacení poplatku ve lhůtě splatnosti, se nelze spokojit.

Uvedené pochybení nezhojil ani žalovaný. Odvolací námitky žalobce nejsou sice v tomto směru zcela konkrétní a neopírají se o detailnější zdůvodnění, uvedl-li v něm však žalobce, že poplatek uhradil včas a řádně, je tak z odvolání jako celku zcela jednoznačně patrné, že směřuje i vůči navýšení poplatku. Žalovaný se sice otázkou navýšení stručně zabýval, ve své argumentaci se však soustředil pouze na část uvažování správního orgánu spočívající v samotném uložení či neuložení sankce. Zcela však odhlédl od toho, že správnímu uvažování podléhá rovněž volba její výše. Změna skutkových okolností mu přitom byla známa, jak plyne i z odůvodnění jeho rozhodnutí.

Rozhodnutí správních orgánů tak jsou v tomto ohledu nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů. Bylo na místě, aby se správní orgány zabývaly konkrétními okolnostmi vzniku nedoplatku a řádně uložení navýšení poplatku a jeho výše odůvodnily.

Nad rámec uvedeného soud konstatuje, že citovaná obecně závazná vyhláška v čl. 8 připouští možnost prominutí poplatku. Není povinností správce poplatku v každém konkrétním případě poplatníky o této eventualitě poučit, nicméně v daném případě byl takový postup vhodný, a to obzvláště v situaci, kdy bylo prokázáno, že žalobce osobně jednal na městském úřadě. Nejedná se však o takové porušení povinnosti, která by samo o sobě mělo vliv na zákonnost rozhodnutí správních orgánů.

Věcně lichá je pak námitka žalobce, že žalovaný a zejména správní orgán I. stupně nereagoval dostatečně a přesvědčivě na argumentaci, kterou označil jako „ústavně právní“. Povinností krajského soudu při přezkumu rozhodnutí správních orgánů je reagovat na zásadní argumenty žalobce, což však neznamená povinnost reagovat na nepodstatná tvrzení žalobce a vyvracet všechny jeho úvahy. To platí tím spíše, jde-li v řadě případů o argumenty hypotetické, formulované pouze za tímto účelem či argumenty ve své podstatě až absurdní, které nemají oporu ve skutkovém stavu projednávané věci nebo právním řádu.

Pokud se týká žalobcovy námitky, že vydaný akt je nicotný (paakt), nebyly shledány důvody k vyslovení nicotnosti uvedeného správního aktu, tzn. že nebyly zjištěny natolik intenzivní vady, pro které by jej nebylo možné za rozhodnutí považovat.

Zejména vzhledem k rozvinutí žalobcovy argumentace při jednání se krajský soud odchýlil od právního názoru vysloveného v předcházejícím rozsudku a naopak dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí vykazuje zásadní deficit, který způsobuje jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.]. Proto rozhodnutí žalovaného dle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně soud shledal, že totožnou vadou je postiženo i rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Jeho rozhodnutí však soud nezrušil, neboť tuto vadu může odstranit či napravit žalovaný v dalším řízení, v němž je vázán právním názorem soudu vysloveným shora (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci samé byl úspěšný, avšak vzhledem k zastoupení obecným zmocněncem, nemá tento právo na odměnu za zastupování žalobce, protože nevykonává specializované právní poradenství podle zvláštních zákonů ve smyslu § 35 odst. 2 s.ř.s. Stejný závěr vyslovila i judikatura NSS (srov. rozsudek ze dne 15. 9. 2008, č. j. 4 Azs 51/2008-79, www.nssoud.cz); obdobný princip ostatně platí též v civilním řízení (srov. § 137 odst. 2 o.s.ř.). V tomto případě tedy přiznání částky odpovídající odměně obecného zmocněnce podle dohody mezi žalobcem a obecným zmocněncem by bylo v rozporu se zákonem. Obecnému zmocněnci nicméně nelze odpeřít právo na náhradu účelně vynaložených nákladů, které mu v souvislosti se zastupováním vznikly, a to paušálně stanovená náhrada (viz nález ÚS sp. zn. Pl.ÚS 39/13) za cestovní výdaje za účelem účasti při jednání u soudu dne 31. 3. 2014 a dne 18. 12. 2014 po 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. v pl. zn.), celkem tedy 600 Kč. Vzhledem k tomu, že tyto náklady byly obecnému zmocněnci přiznány při jednání téhož dne, tj. 18. 12. 2014 ve věci sp. zn. 29 A 29/2010, rozhodl soud tak, že v této věci žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů právního zástupce JUDr. Ing. Petra Machálka, Ph.D., advokáta se sídlem Vyškov, Pivovarská 58/5, ustanoveného usnesením NSS ze dne 21. 8. 2012, č. j. 2 Afs 28/2012-18 pro řízení o kasační stížnosti byla vyčíslena za

1 úkon právní služby v této věci dle § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění, sice první poradou s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, je-li klientovi ustanoven zástupce soudem v souladu s § 7 bod 5, § 9 odst. 3 písm. f) citované vyhlášky v částce 2.100 Kč, náhrada hotových výdajů ve výši 1x 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 citované vyhlášky. Protože ustanovený advokát je plátcem DPH, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s.ř.s.). Částka daně vypočtená podle § 37 odst. 1 a § 47 odst. 1 citovaného zákona činí 504 Kč. Celkovou částku 2.904 Kč platí stát (§ 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 18. prosince 2014

JUDr. Zuzana Bystřická, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová